

šzeptarja a měrne, bohabojasne žiwjenje wjesć tebi k cześći a kwałbje. Ty Anježe a Božo, kiž wutrobu kralow wodźišć kaž wodowe rěki, wodź tež wutrobu našeho krajneho knješa tak, so sam s wěrnej wěru twojemu słowu pschwišuje a po nim nad swojim ludom knježi a wschitko čini k swjeczenju twojeho mjena a k dopjelnjenju twojeje wole. Daj jemu a wschěm jeho radźiczelam, wyschšim a sastojušam wěrnou ponižnosć, so so wschitzy psched tobu a twojim słowom šhibuja a ničo drugeho nochzedža ani njecžinja, khibu šchož je psched tobu derje spodobne, so by so psches bohabojasne a kšesćijanske knještvo twoja swjata zyrkej pschisporjała, a twoje swjate mjeno bjes wschitkim ludom pschekrašniło a kwałiło. Hamjeń.

220.

Próstwa wo prawdosćiwu wyschnosć.

Anježe Božo, njebieski Wótcze, kiž prawdosć a prawo lubujesć a by swojemu ludu swjaty sakon dał a slubił, so chzesć swoju prawdu ludam sa swětlo postajicž; kiž prawo šhotujesć tym, kiž cžerpja; tebje prošymy, ty chžyl nam dobre a prawdosćiwu wyschnosće dacž a šđeržecž, kiž prawo nješchijwa ani njesazpja, ale kaž twój wotrocžk Davit wschemu ludej k pravu a k prawdosći dopomhaju, a swoje sastojuštvo swěrnje wjedu bjes hladanja na parschonu a bjes bojoseže a bjes polěkowanja. Ty chžyl jim swojeho swjateho Ducha póbłacž, so bychou prawe šudy šudžili a šebi k wschemu činjenju a ryczenju twoju pomoz wuprošyli. Ach Anježe, ty derje wěšć a widžišć, so so hubjenje dže w tajkim kraju, hdžež bjesbóžna wyschnosć knježi. Teho dla chžyl ty naš nětko a kóždy cžas psched tym miłosćiwje šwarnowacž; wjele bóle chžyl ty wutrobu wschitkich, kiž šu k temu powołani, so bychou